

Die Johanistan-moordsaak

deur Lute Munzhedzi

Die datum was 20 Maart 2020. Forensiese speurder Johan Ferreira en ek, speurder Lutendo Munzhedzi, het pas 'n deurbraak gemaak met die Johanistan-moord op Mej. Timely Serie. Aanvanklik is drie verdagtes ingebring vir ondervraging, wat elkeen beweer het dat hulle stasionêr was en 'n "witruis"-aksent gehad het. Omdat die leuenverklikker-toets in al drie gevalle onbeslis was, is hierdie saak as 'n onopgeloste misdaad geklassifiseer aangesien geen verdere bewyse enige verdagte as die moordenaar kon uitwys nie.

Ek en speurder Johan het egter nuwe metodes ontdek om die misdaad op te los.

Die drie verdagtes was die volgende: AR Davis, die tweede (ID kode: $Z_t = 1.99Z_{t-1} - 0.98Z_{t-1} + a_t$), M.A. Rose, die eerste (ID kode: $Z_t = a_t - 0.01a_{t-1}$), en Mej. ARMA II (ID kode: $Z_t = 0.8Z_{t-1} + a_t - 0.01a_{t-1}$), met die byname AR(2), MA(1) en ARMA(1,1) onderskeidelik, wat standaard Gauss-kenmerke gehad het.

Aan die hand van getuienisverslae kon ons 'n lys van die beduidende kenmerke van die moordenaar vasstel. Eerstens het vorige ondersoeke tot die gevolgtrekking gekom dat die moordenaar geen ooglopende motief gehad het nie en dat dit 'n misdaad van kwaadwillige opset was. Sulke misdadigers word as "gemiddeld nul"-misdadigers bestempel.

Tweedens het getuies wat die moordenaar hoor praat het, verduidelik dat die moordenaar nie 'n witruis-aksent gehad het nie (wat algemeen in hierdie area voorkom). En derdens was dit bekend dat hulle nie-stasionêr was (onstabiel).

Daar is bewys dat al die verdagtes geen ooglopende motief gehad het nie, aangesien daar min tot geen verband tussen hulle en die slagoffer was, maar meer toetse moes steeds gedoen word. Al drie verdagtes het beweer dat hulle stasionêr was en 'n witruis-aksent gehad het (wat maklik vervals kon word), maar speurder Ferreira en ek was oortuig dat die moordenaar een van die groep was; daarom het ons besluit om met die toetse voort te gaan. Ons intuïsie was korrek; daar was 'n moordenaar in ons midde. Maar die moordenaar was die een wat ek die minste verdink het, alhoewel speurder Ferreira 'n voorgevoel gehad het.

II O

MA(1) het op die oog af gelyk of hy eienskappe van onreëlmatige variasie vertoon, wat 'n onvoorspelbare persoonlikheidseienskap kon wees. Maar ons kon ons oordeel nie op daardie waarneming baseer nie, so ons het hom vir toetsing ingebring. Die eerste toets het begin. Ons het mev. M.A. Rose, die eerste, ingebring en met die toetse begin. Uit die data kon ons aflei dat M.A. Rose, die eerste, wel 'n witruis-aksent gehad het en inderdaad stasionêr was; dus is alle agterdog rondom mev. M.A. Rose, die eerste, uitgeklaar, en ons het toe na die volgende verdagte beweeg.

Mej. ARMA II was welbekend by die polisie-stasie. Sy was al twee keer voorheen ingebring vir identiteitsdiefstal. Sy het 'n persoonlikheidsversteuring gehad, maar sy was 'n goeie verhoogaktrise voordat sy berug geword het. Toe sy instap, het sy geglimlag asof sy geweet het ons sou haar nooit skuldig bevind nie, maar jy kon nooit iemand met haar reputasie vertrou nie. Die eerste toets het begin, en haar stemstatistiek het aangedui dat mej. ARMA inderdaad nie 'n witruis-aksent het nie. Ek wou haar op daardie oomblik al tronk toe gestuur het, want daar was geen manier dat sy stasionêr kon wees nie. Sy was geneig om mettertyd te verander, maar speurder Ferreira het aangehou. Die resultate van die tweede toets het ingekom, en tot my verbasing was sy inderdaad stasionêr. My skok oor die resultate was

nie so groot soos my skok oor die gevolgtrekking nie. Daar was net een verdagte oor, maar ek sou kon sweer dat dit nie mnr. AR Davis, die tweede kon wees nie; hy was so 'n welbekende jong man in die gemeenskap.

Die derde toets het begin. Ons het mnr. AR Davis, die tweede, ingebring vir toetsing. Op die oog af het hy gelyk of hy 'n merkbare patroon het, maar die resultate van die eerste toets het ingekom, en in vet rooi ink het ek die woord "GEFAAL" gesien. Hy het nie van oorsprong 'n witruis-aksent gehad nie. Ek het toe die dokument omgedraai om rooi ink op dieselfde hoek van die volgende bladsy te sien: "GEFAAL". Toe ek na mnr. AR Davis, die tweede, gekyk het, kon ek sien hoe hy bleek word. Dit was asof hy geweet het wat kom.

Die konstabel het ingekom en begin om sy regte aan hom voor te lees: "Mnr. AR Davis, u is onder arres vir die moord op mej. Timely Serie", en hulle het hom na die selle toe gelei.

Ek was verstom. Hy was bekend in die gemeenskap as 'n netjiese, stasionêre man met die beste witruis-aksent in die dorp. Ek het gedink hy sou maklik as verdagte uitgeskakel kon word, maar dit was vir my daardie dag duidelik dat ons nooit aannames kon maak sonder om die feite te ken nie.

III

Nodeloos om te sê, die deurbraak in hierdie raaiselmoordsaak was 'n verligting vir die gemeenskap. Vir vyf jaar was daar onrustigheid omdat die moordenaar op vrye voet was, maar danksy die slim denke en onberispelike vaardighede van speurder Ferreira en speurder Munzhedzi, het nóg 'n moordenaar in die stof gebyt!

